

Bayer Zsolt: Odafönt

2013 május 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Soha, soha sem fogjuk megtudni, milyen lehet odafent a hegyen. Pedig örök szimbólumunk a hegy. A Varázshegy éppen úgy, mint a „nagy hegyek”. A nagy hegyek, amelyekre fel kell mászni. Mondják, Petrarca egyszer felmászott egy hegyre – csak azért, mert ott volt. Mondják, így kezdődött a reneszánsz.

Petrarca Laurát látta a csúcstról is – de Laurán keresztül persze az egész világot. A csúcstról lehet mindig látni az egész világot. Ezért reneszánsz emberek a hegyászok...

És mi sohasem fogjuk megtudni, milyen lehet a hegyen. Egyedül a hegyen. Amikor eltűnik a társad is mellőled, s egy ideig aggódsz még érte is, azután már nem. S legvégül magadért sem.

„Nagyon legyengültem, nem tudok továbbmenni, Péterék elűttem, lejjebb vannak hatvan-száz méterrel. Próbáltam fényjeleket adni, de nem ért semmit.”

Hétfő este nyolc órakor jelentkezett be utoljára rádión Erőss Zsolt, és ezek voltak az utolsó szavai. Kiss Pétert nem is látták többé. Erőss Zsoltot még igen, másnap távcsővel figyelték egy ideig az útját lefelé a Kancsendzöngáról. Aztán Erőss Zsolt lekuporodott, és azóta nincs hír róla sem.

A Kancsendzönga azt jelenti, „a hó öt kincse”. A titokzatos mélység keleti ember számára ez az öt kincs: arany, ezüst, drágakő, vetőmag, szent könyv. A titokzatos mélység keleti emberből többnyire hiányzik a „kalandvágy” pusztító génje, s messziről tiszteli a hó öt kincsét. Erőss Zsolt, Kiss Péter és a többi reneszánsz ember pedig odamegy, hogy birtokba vegye. Birtokba vegye néhány percre, pillanatra, iszonyatos erőfeszítések árán, hogy aztán elinduljon lefelé, s belekuporodjon a hóba – meghalni, elmenni, elköszönni, elbúcsúzni, elrepülni, elaludni... De a világot látva... A reneszánsz ember öt kincse: teljesítmény, győzelem, örökkévalóság, siker, hírnév. S mindezekért muszáj felmenni a hegyre. Történjék bármi is, de muszáj. Hiába a figyelmeztetés: ha nem marad erőd lejönni, ne hódítsd meg a csúcst!

Ugyan ki tudja ezt betartani, ki tudja megállni, hogy ne menjen végig az úton, ha már egyszer olyan közel a cél...

Erőss Zsolt és Kiss Péter végigment az úton.

Este hatkor értek fel a „hó öt kincse” egyikére, és nem maradt erejük visszatérni.

És mi sohasem fogjuk megtudni, mit éreztek odafent a hódítás pillanataiban.

Sohasem fogjuk megtudni, mit éreztek odafent a halál pillanataiban.

Sohasem fogjuk megtudni, mekkora a csend odafent a hegyen. Mekkora is igazából Petrarca csöndje, Hans Castorp csöndje, Kiss Péter csöndje, Erőss Zsolt csöndje.

„A 2013-as Kancsendzönga- (8586 m, Himalája, Nepál) expedíció két csúcsmászója, Er?ss Zsolt és Kiss Péter a csúcsról való ereszkedés közben 8000 méter körüli magasságban elt?nt! Kollár Lajos, 2013. 05. 22.”

Így zárul az expedíció vezet?jének tegnap kiadott közleménye. Ennyit tudunk a csöndek helyett. Annyit tudunk, hogy ketten elt?ntek odafönt a Himaláján. Elt?nni odafönt a Himaláján annyi, mint meghalni. De ameddig nincs bizonyosság, marad az örök, elpusztíthatatlan reménykedés. S nyilván a családtagoknak lesz a legborzalmasabb együtt élni ezzel a rettenetes, hiábavaló reménységgel.

Hogyan is hangzik egy gondolat a Bakancslistában? Így: „A buddhisták szerint mindig visszatérünk, magasabb vagy alacsonyabb szinten, attól függ?en, hogy hogy élünk. Látod, engem itt veszítenek el. Úgy értem, mit kell tennie egy csigának, hogy feljebb lépjen a ranglétrán? Húzzon egy tők egyenes nyálkacsíkot?”

Ó, igen... A Bakancslista két zseniális színésze, Jack Nicholson és Morgan Freeman az elkerülhetetlen halál képébe röhög, amikor összeírják a maguk bakancslistáját. És megteszik mindazt, amit nem tettek meg életükben, mert... Mert csak. Mert az ember általában nem teszi meg életében azt, amit szeretne. De a Bakancslista két f?h?sét a halál belekergette a boldogságba. Húztak egy tők egyenes nyálkacsíkot – aztán oda temették magukat a nagy hegy tetejére, hogy lássák örökre a világot.

Er?ss Zsolt és Kiss Péter nem várta meg, hogy a halál kergesse fel ?ket a hegyre, hogy belenézzenek a mindenségbe. Felmentek, belenéztek a mindenségbe, és halálukat lelték. Kísértették a sorsot. Öt kincsért. Teljesítmény, gy?zelem, örökkévalóság, siker, hírnév. Megszerezték mindet. De a Westerplatte lengyel véd?inek emlékm?vén ez áll: „A hírnév a bátorság árnyéka csupán.”

Ne feledjük ezt sem, de ne ám...

Ti pedig, ott fenn a hegyen, álmodjatok örökkévalóságot minenkünk is...

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló